

Μια φωτογραφία ιστορικής και συμβολικής σημασίας απεικόνιζε τρία κορίτσια σε έναν σταθμό του Λονδίνου. Είχαν σωθεί από τον ναζιστικό όλεθρο. 84 χρόνια μετά, οι οικογένειές τους κατάφεραν να έρθουν σε επαφή χάρη σε ένα αφιέρωμα του BBC.

Η φωτογραφία, που απεικονίζει τρία κορίτσια εβραϊκής καταγωγής να φεύγουν από τη ναζιστική Γερμανία, είναι μια από τις πιο χαρακτηριστικές του Ολοκαυτώματος, έχοντας αποκτήσει τεράστια συμβολική σημασία. Τραβήχτηκε στον σταθμό "Liverpool Street" του Λονδίνου και επί 80 χρόνια η ταυτότητα των τριών κοριτσιών, ήταν ένα μυστήριο. Μέχρι σήμερα.

Η Inge Adamecz δεν θυμόταν πότε τραβήχτηκε η εν λόγω φωτογραφία και για δεκαετίες αγνοούσε την ύπαρξή της. Η πεντάχρονη τότε Inge, έφυγε από το Breslau της Γερμανίας (σήμερα είναι το Wrocław της Πολωνίας), μαζί με την 10χρονη εκείνη τη χρονιά, αδερφή της, Ruth. Η μητέρα της και η μικρότερη αδερφή τους μεταφέρθηκαν στο Αουσβιτς όπου και δολοφονήθηκαν μαζί με χιλιάδες άλλους Εβραίους.

Όταν βγήκε πλέον στη σύνταξη, η Inge συνειδητοποίησε ότι αυτή και η Ruth, που πέθανε το 2015, είχαν γίνει σύμβολα του Kindertransport, της μαζικής φυγής μικρών παιδιών εβραϊκής καταγωγής από τη Ναζιστική Γερμανία το 1939.

Ός Kindertransport κατεγράφη στην ιστορία η επιχείρηση μεταφοράς και διάσωσης, κυρίως προς τη Μεγάλη Βρετανία, περισσότερων από 10.000 παιδιών (τα πιο πολλά από τα οποία ήταν Εβραίοι) από τη Γερμανία, την Αυστρία, την Τσεχοσλοβακία και την Πολωνία. Η επιχείρηση αυτή ξεκίνησε μετά τη Νύχτα των Κρυστάλλων στη Ναζιστική Γερμανία, με πρωτοβουλία διάφορων εβραϊκών και μη Οργανώσεων, καθώς και ομάδων Κουακέρων, που έδρασαν υπό την ομπρέλα της οργάνωσης "Ίδρυμα για τη Φροντίδα των Παιδιών από τη Γερμανία" (που αργότερα μετονομάστηκε σε Κίνημα Παιδιών Προσφύγων), καθώς και με τη συμβολή της Παγκόσμιας Οργάνωσης για την Ανακούφιση των Εβραίων (World Jewish Relief).

Η πρώτη μεταφορά παιδιών έγινε στις αρχές Δεκεμβρίου του 1938 ενώ η τελευταία ομάδα παιδιών κατάφερε να περάσει στη Μεγάλη Βρετανία από την Ολλανδία στα μέσα Μαΐου του 1940. Πολλά από τα παιδιά αυτά όταν έφτασαν στη Μεγάλη Βρετανία, δόθηκαν σε ανάδοχες οικογένειες, ενώ άλλα έμειναν σε ξενύχια, σχολεία και φάρμες. Μετά τον πόλεμο έγιναν προσπάθειες να ξαναβρούν τους γονείς τους και άλλα μέλη των οικογενειών τους, όμως στις περισσότερες των περιπτώσεων οι γονείς και οι συγγενείς τους είχαν εξοντωθεί σε στρατόπεδα συγκέντρωσης. Όπως και στην περίπτωση των Inge και Ruth Adamecz.

Φωτογραφία των κοριτσιών βρισκόταν και στο βιβλίο "Never Again: The History of the Holocaust Hardcover" του Martin Gilbert. "Δεν ήξερα ποιο είναι το τρίτο παιδί με την κούκλα στα χέρια, ποτέ δεν έμαθα ποια είναι", θυμόταν η Inge, όπως αναφέρει το BBC. Το κορίτσι με την κούκλα ήταν στην πραγματικότητα η 10χρονη Hanna Cohn, η οποία έφτασε στον σταθμό του τρένου με τα άλλα δύο παιδιά και τον δίδυμο αδερφό της Hans, που αργότερα έλαβε το όνομα Gerald, από το Halle της Γερμανίας.

Όπως η Inge και η Ruth, η Hanna δεν θυμόταν τη φωτογραφία που τραβήχτηκε, αν και είχε έντονες μνήμες του ταξιδιού και της κούκλας της. Η Cohn πέθανε το 2018 αλλά είχε μιλήσει για την εμπειρία της σε συνέντευξή της για το University of London. "Θυμάμαι ότι πέρασα από την Ολλανδία και κάποιες ευγενικές κυρίες μας έδιναν να φάμε ψωμάκια και μας προσέφεραν λεμονάδα. Φτάσαμε στο σταθμό της Liverpool Street με το τρένο από το Harwich και θυμάμαι ότι τα καθίσματα των θέσεων είχαν υφασμάτινη επένδυση, δεν ήταν ξύλινα, κάτι που μου έκανε εντύπωση. Σκεφτόμουν μην έχει γίνει λάθος και καθόμαστε στην πρώτη θέση. Ανησυχούσα επίσης όταν άκουσα πως μας πήγαιναν στη "Liverpool Street", γιατί μας είχαν πει ότι θα πηγαίναμε στο Λονδίνο και νόμιζα πως θα φτάναμε τελικά στο Λίβερπουλ ή κάπου αλλού. Θυμάμαι πως κρατούσα μια κούκλα που την είχα ονομάσει Evelyn", έλεγε η ίδια όπως καταγράφει το BBC.

Η Hanna έμαθε για πρώτη φορά για την επίμαχη φωτογραφία όταν της μίλησε ο αδερφός της για αυτή. Την είχε εντοπίσει σε μια έκθεση στη Camden Library του Λονδίνου για τα 50 χρόνια από το Kindertransport. Οι δίδυμες κόρες της, Debbie και Helen Singer, έλεγαν πως ήταν περίεργη να μάθει για την ταυτότητα των άλλων δύο παιδιών. Οι κόρες της ανακάλυψαν τελικά την αλήθεια τον περασμένο Ιανουάριο μετά από ένα αφιέρωμα του BBC.

Στην εκπομπή του BBC, The Girls: A Holocaust Safe House, μιλούσε η Inge που άλλαξε το επίθετό της σε Hamilton όταν παντρεύτηκε, καθώς και η Ruth, που για ένα μεγάλο διάστημα μεγάλωσαν σε ένα ξενοδοχείο του Λονδίνου. "Ήταν Ημέρα Μνήμης του Ολοκαυτώματος και ένας φίλος μου, μου έστειλε έναν σύνδεσμο με το βίντεο από τον ιστότοπο του BBC. Έκανα scroll down και είδα στο αφιέρωμα την ιστορική φωτογραφία με τη μαμά και τα ονόματα των άλλων δύο κοριτσιών", λέει η Helen στο BBC.

Στη συνέχεια, τον Απρίλιο, η Inge συνάντησε τελικά τις κόρες της Hanna στο Imperial War Museum στο Λονδίνο, όπου η φωτογραφία εκτίθεται για περισσότερα από 20 χρόνια, για να μάθει περισσότερα για εκείνη. "Η Inge είναι πλέον ένα ξεχωριστό άτομο στη ζωή μας", αναφέρει η Debbie. "Πάντα μιλούσε για αυτά τα δύο κοριτσάκια και το γεγονός ότι τα βρήκαμε θα ήταν πολύ σημαντικό για εκείνη", προσθέτει.

Σχετικά με τον φωτογράφο, γνωρίζουμε σήμερα πως το όνομά του ήταν Stephenson και εργαζόταν για το Topical Press Agency, το οποίο απασχολούσε περισσότερους από 1.000 φωτογράφους εκείνο το διάστημα. Η ημερομηνία της φωτογραφίας στην οποία αναγράφεται το όνομά του, ήταν 5 Ιουλίου του 1939. Το ακριβές του όνομα δεν είναι σαφές, αλλά σύμφωνα με το BBC, ίσως να πρόκειται για τον Σκωτσέζο, John F. Stevenson, που εικάζεται πως υπήρξε και συνθέτης του τραγουδιού Dear Old Glasgow Town. Η πρώτη εμφάνιση του καρέ ήταν στην εφημερίδα The News Chronicle, μία ημέρα μετά τη λήψη της και πλέον υπάγεται στο αρχείο του Getty Archives.

Πηγή: [news247.gr/4.7.2023](https://news247.gr/4.7.2023), του Νίκου Δεμέτη

